

Jesenné litánie

Pavol Hammel

Peklo brány otvára si,
jeseň má už dlhé vlasy,
vlasy popola.
Peklo brány otvára si,
jeseň má už dlhé vlasy,
zima vrávorá.

Život je len chvíľa, chvíľa v čase,
na jej konci stojí, stojí kat.
V srdci sa ti smútok, smútok trasie,
nevidíš mu do karát,
nevidíš mu do karát,
nevidíš mu do karát.

Peklo brány otvára si,
jeseň má už dlhé vlasy,
vlasy pokoja.
Peklo brány otvára si,
jeseň má už dlhé vlasy,
zima vrávorá.

Každé ráno kričíš, kričíš k výškam:
'Som tu sám, som tu sám.'
V tvári neba zabelie sa
sneh, čo zvoní ako chrám,
sneh, čo zvoní ako chrám,
sneh, čo zvoní ako chrám.

Život je len chvíľa, chvíľa v čase,
na jej konci stojí, stojí kat.
V srdci sa ti smútok, smútok trasie,
nevidíš mu do karát,
nevidíš mu do karát,
nevidíš mu do karát.